

Константин Величков

VI. Сълзи

Бе нежна дева. Красота и младост
сияйха на лицето й. Трепнах
от блянове за щастие и радост
и сълзи сладки от любов пролях.

Всред порива вълшебен на мечтите
на млад съпруг в ръцете я зърнах
и рана люта на гърдите,
и сълзи там от завист аз пролях.

Измина време. Ден бе зимен, леден.
На гроб едва изровен я срещнах
че плаче жално с лик тъжовен, бледен

на рожба мила над бездушний прах,
и аз усетих се нещастен, беден,
и сълзи горки там от скръб пролях.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6387>]